

Slikarska priča

Krnčević, Ena

Undergraduate thesis / Završni rad

2017

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **Josip Juraj Strossmayer University of Osijek, The Academy of Arts Osijek / Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Umjetnička akademija u Osijeku**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:134:498164>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-12-21**

Repository / Repozitorij:

[Repository of the Academy of Arts in Osijek](#)

SVEUČILIŠTE JOSIPA JURJA STROSSMAYERA U OSIJEKU

UMJETNIČKA AKADEMIJA U OSIJEKU

ODSJEK ZA LIKOVNU UMJETNOST

STUDIJ LIKOVNE KULTURE

ENA KRNČEVIĆ

„SLIKARSKA PRIČA“

ZAVRŠNI RAD

Mentor:

doc. art. Hrvoje Duvnjak

Osijek, 2017.

Sadržaj

UVOD	3
IDEJNI KONCEPT	4
IZVEDBA RADA	6
ZAKLJUČAK	20
SAŽETAK	21

UVOD

„slikarstvo je samo drugi način da vodite dnevnik“ – Picasso

Slika kao dnevnik. Tema koja je obilježila rad mnogih umjetnika 20. stoljeća, nastavila se u današnjem periodu, a je bila prisutna i mnogo ranije. Počevši od špiljskog čovjeka i oslikavanja špilja bizonima do Picassa, Van Gogha, Jean-Michela Basquiata itd.. dokaz su da čovjek ima svjesnu ili nesvjesnu potrebu za izražavanjem onoga što vidimo, osjećamo, doživljaja okoline ili pak unutarnjeg nemira. Potaknuta vlastitim unutarnjim nemikom, našla sam svoj mir izbacivanjem svega navedenoga putem medija slikarstva i tu je nastala moja slikarska priča. Slike kao dnevnik.

Poimanjem slike kao dnevnika mogla bih reći da mi je izazivala osjećaj straha jer posljedično autor (u ovom kontekstu ja) postaje gol pred gledateljem i daje svaki dio sebe na milost ili nemilost kritici. Radi se o potpunoj ogoljenosti u bilo kojem drugom pogledu na njega, ne samo kao umjetnika nego i individue. S druge strane neobjašnjiva potreba za pokazivanjem i otkrivanjem svojih djela dovela me u sukob poimanja slike kao dnevnika te me potom oslobodila bilo kakve osobne ili tuđe osude, a u konačnici je rezultirala izložbom radova pod nazivom Slikarska priča.

IDEJNI KONCEPT

Idejni se koncept počeo stvarati tokom kraja treće godine preddiplomskog studija. Kako već znamo, to je godina kada studenti imaju priliku baviti se vlastitim idejama i traženjem sebe kako bi se odlučili za daljnji smjer na diplomskoj godini. Samom tom slobodom izražavanja, za mene je slikarstvo postalo ne samo zadovoljstvo nego i u jednu ruku način samopomoći. Shvatila sam kako se oslobađam u svom radu i usvajam znanje profesora i kolega, a radovi su postajali sve sigurniji. Samo upuštanje u novi rad djelovao je terapijski, više nisam mislila, a sve emocije su bile sabrane u jednoj slici. Trenutak shvaćanja o dnevniku nesvjesnog bila je prijelomna točka koja je i uzrok ovog završnog rada.

Od idejnog koncepta do završetka ove izlože radova dijelila su me dva mjeseca. Svaki rad nastao je iz potrebe za izbacivanjem emocija, misli, događaja koji su me patili ili pak činili sretnom u tom određenom periodu. Nisam posebno mislila o materijalu kojim će slika biti slikana, automatsko hvatanje bilo čega pod rukom bila je već normalna stvar. Tako u slikama možemo zamijetiti kombiniranu tehniku, a samom kombinacijom materijala imala sam osjećaj jasnijeg govora, boljeg izražavanja.

Naime, u ovome pismenom djelu rada posvetit ću se više problemu koji me pratio na putu kroz završni rad, a kako bi vas bolje uputila u sadržaj svog rada podijelit ću ga u dvije faze.

Prva faza je svjesnost o temi koja prije nije bila prisutna i problem s početkom rada kao što su propitivanje same sebe. Drugu fazu označava pobjeda straha od svjesnog izlaganja intimnih misli tj. svog emocionalnog stanja.

Prvu fazu obilježava udar shvaćanja teme, problemi sa samim početkom rada kao što su uzimanje kista u ruke. Otkrivanjem. Postavljanje pitanja samoj sebi - zašto ova tema? Činila se logičnim odabirom u trenutku, no samo shvaćanje tj. svjesnost o tome da ću gledatelju dati pogled na svoje intimne misli i probleme više nije bila jednostavna. Zašto me sad plaši a prije nije? Ili me i prije plašila samo nisam bila svjesna? Nesvjesno iznošenje emocija van došlo je u sukob sa svjesnim. No i dalje sam imala potrebu za izbacivanjem svojih deformacija van, unatoč tomu što je ona neobjašnjiva. S željom i očitom potrebom da nastavim svoj rad dovodila sam se u bezizlazne situacije (poput vremenskog ograničavanja, postavljanjem samoj sebi zabrane izlaska iz ateljea) gdje sam bila prisiljena napraviti nešto. S konačnim početkom rada i izbjegavanjem govora svoje priče kroz sliku, dovela sam se u situaciju suprotnog efekta. Slika

je ipak pričala priču, možda ne onu koju sam htjela, ali priča muke samog početka rada bila je vidljiva. Prihvatila sam takvo stanja u kojemu što god da napravim da ono govori o meni - kao kod bilo koje slike, a ne samo moje. Dovelu me u trenutke u kojima sam se nalazila pred platnom s euforijom i određenom satisfakcijom zbog pražnjenja koje bi uslijedilo. Svaki problem dolazi iznutra kao i rješenje. Rečenica koju sam mnogo puta čula, ali prvi put primijenila u borbi s svojim radom i samom sobom, bila je definicija trenutka prijelaza s prve faze na drugu.

Druga faza, u odnosu na prvu, bila je lakšeg karaktera. Na prvu sam gledala pomalo kao da se radi o nekakvoj groteski. Naime, u bitnom pomaku sa samog početka rada, svaka slika je ponovno poprimala oblik dnevnika. Priče koje sam stavljala u slike definirale su mene kao i raznoliki stil slikanja. One su nastajale slijedom događaja koji su me okruživali kao i unutarnjeg mira ili nemira ponekad prikazanih u radnjama, negdje u simbolima ili pak u portretu. Moj dnevnik slika sabran je u malu izložbu od 7 radova pod nazivom slikarska priča.

IZVEDBA RADA

U početnoj fazi rada obradom pozadine stvaram cjelinu bez skice. Ovisno o stanju ili događaju koji me potakao na stvaranje slike uzimam paletu boja koje su odgovarajuće za trenutno stanje vlastite vizije slike. Kao što sam već navela, kombinacijom materijala ugljena, akrila, boje za beton, uljanom bojom, pastelom i bojicom dobila sam bolji način izražavanja. Kombinacija materijala dala je obilježje mog likovnog stila. U radovima se također može primijetiti grebanje kistom pa ponovno nanošenje boje, a potom ponovna grebanja koja su nastala u intenzivnom zanosu slikanja te posvećenosti određenim detaljima same slike.

Neke slike imaju odličja linija, ploha i jakih tamnih boja koje su označavale nespokoj i tjeskobu dok su one lake i svijetle, mekano rađene slike prikazivale unutarnji mir. Takvom dinamikom i utjecajem jedna na drugu daju sklad ovoj izložbi radova.

Slika br.1.

„detalj slike br. 1 “

„ detalj slike br.1 „

slika br. 2

Slika br. 3

slika br. 4

Slika br. 5

Slika br. 6

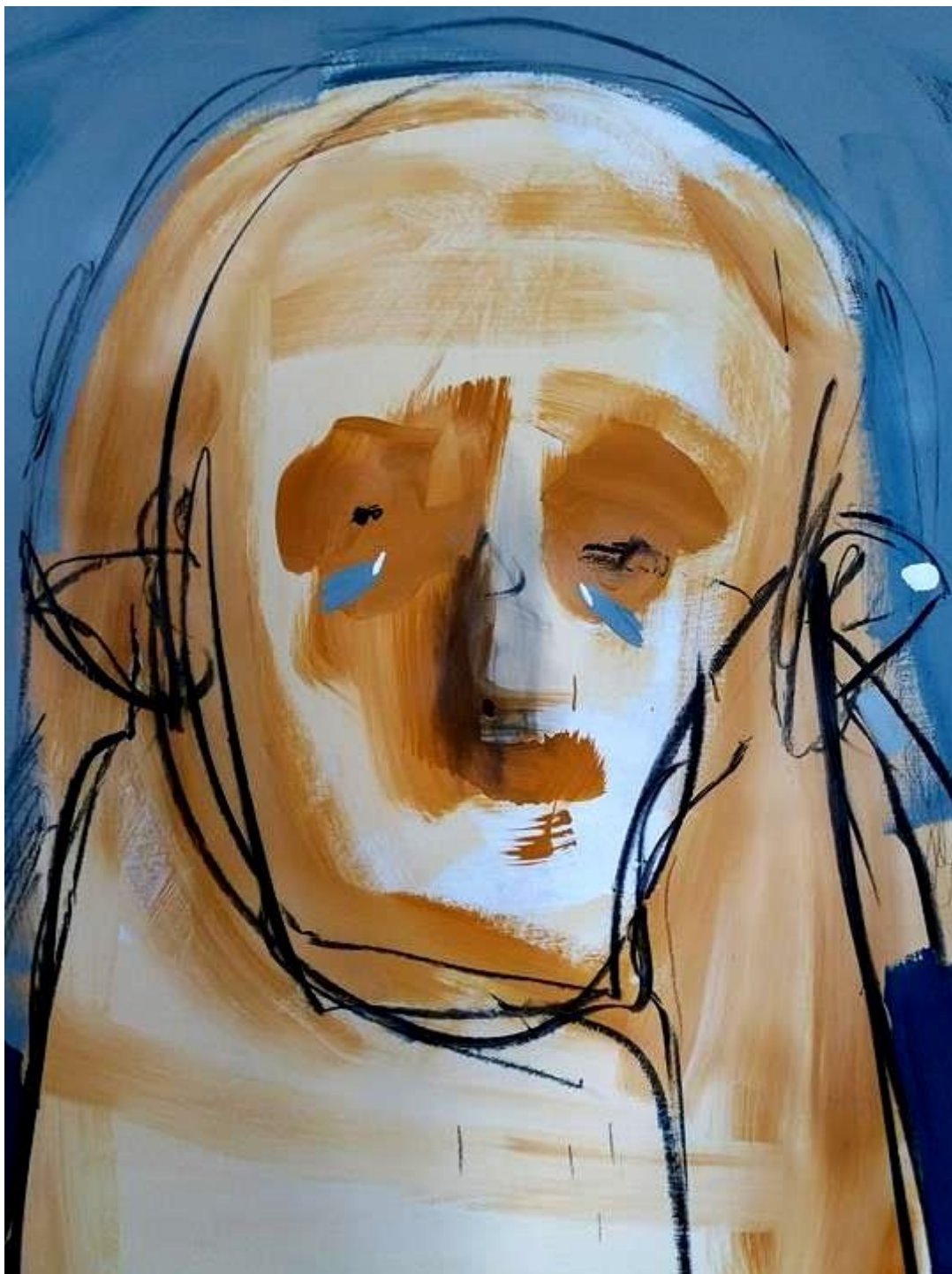
„detalji slike br.6“

„detalj slike br. 2“

„ početna faza portreta slike br. 6 „

Slika br. 7

„detalji slike br. 7“

„detalj slike br.7“

ZAKLJUČAK

Okruženi raznim situacijama, procesima i silama koje utječu na nas u svakodnevicu, učimo se pronaći način kako da izrazimo sebe i svoj doživljaj osobnog iskustva. U svakom slučaju, potreban nam je nekakav ispušni ventil. U zanosu svojeg doživljaja slikanja pronašla sam vlastiti način pražnjenja koji je izronio iz nesvjesnog.

Kroz ovo pomalo kaotično, ali i skladno iskustvo završnog rada prepoznala sam strah i gomilu drugih pojava koje su mi do tada bile potpuno nesvjesne. Kroz borbu s radom i samom sobom, primijetila sam kako mi slikarstvo mijenja percepciju sebe same – djelovalo je poput ogledala.

Shvatila sam u tim trenucima da se svatko na svoj način nosi s takvim situacijama. Moja metoda će svakako biti slikanje i dalje jer mi otvara zreliji pogled na sebe samu i pomaže mi da shvatim što se samnom događa. Taj se prelazak iz nesvjesnog u svjesno događa samo kada nešto trebamo čuti. Nesvjesno postaje svjesno samo kada je ono bitno.

SAŽETAK

Ljudi imaju svjesnu ili nesvjesnu potrebu za izraživanjem onoga što vidimo, osjećamo, doživljaja okoline ili pak unutarnjeg nemira. Potaknuta vlastitim unutarnjim nemirom, nalazim svoj mir izbacivanjem svega navedenoga putem medija slikarstva. Slike kao dnevnik. Definiranjem slike kao dnevnika pojavljuje se osjećaj straha, dok s druge strane neobjašnjiva potreba za pokazivanjem svojih djela dovela me u sukob poimanja slike kao dnevnika. Potom me oslobodila bilo kakve osobne ili tuđe osude, a u konačnici je rezultirala izložbom radova pod nazivom Slikarska priča.

Ključne riječi: slika kao dnevnik, slikarska priča, kombinirana tehnika